SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 20 Maart** No. 12.

PARAMARIBO, 19 MAART 1859.

De berigten per mail uit het moederland ontvangen zijn schraal. Wij ontleenen daaraan het volgende:

Sedert Napoleon het gezag in Frankrijk in handen heeft is daar het gewigt van de officiele taal geweken voor dat der officieuse, nedergelegd door den Keizer in dagblad artikels of brochures. Alleen in die geschriften kan men met eenige zekerheid, de intieme gedachten van Frankrijks Keizer nagaan, en het is uit dien hoofde dat het geschrift *Napoleon III en Italië*, Europa's aandacht in gelijke mate heeft getrokken als of een regeringsmanifest, dat over oorlog of vrede beslissen moest, ware uitgevaardigd. Terwijl het geschrift hetzij in zijn geheel, hetzij bij uittreksel aan onze lezers bekend is, zullen wij niet trachten van zijn inhoud op nieuw een overzigt mede te deelen. De strekking daarvan is in het algemeen deze: sympathie voor Italie; betoog dat Engeland een zedelijk en Duitschland een staatkundig belang heeft bij eene nationale oplossing van dit vraagstuk en eindelijk een betoog, dat Italië tot een soort van Statenverbond moest hervormd en ook het Pauselijk Gouvernement gewijzigd werden. De beteekenis die men aan dit geschrift en de verschillende Staten van Europa heeft gegeven, loopt zeer uiteen; omtrent één punt evenwel schijnen allen overeen te stemmen namelijk, dat Frankrijk besloten heeft, in elk geval de Italiaansche kwestie in den zin van zijn verlangen tot oplossing te brengen.

Te gelijker tijd hadden twee andere gebeurtenissen plaats. De aangekondigde debatten in het Engelsche Hoog- Lagerhuis werden gevoerd, doch leverden de uitkomst niet op, welke men er van verwachtte. Omtrent de beslissing van de groote vraag «Oorlog of vrede» gaven ook deze debatten geenerlei opheldering, hetgeen als uitkomst eener Engelsche parlementaire discussie waarlijk zeldzaam genoemd mag worden. De Engelsche bewindslieden bepaalden zich tot algemeene verklaringen, die wel op den voorgrond stelden de begeerte om de bestaande tractaten strikt te handhaven, doch geheel in het onzekere lieten, welke gedragslijn Engeland zou volgen, indien Frankrijk de vrijheid van Italië met het zwaard in het vuist ging eischen. Wij echter blijven gelooven, dat het Engelands staatkundig belang is, in dit geval met Pruisen de verscheuring der tegenwoordige kaart van Europa te helpen voorkomen.

Als tegelijkertijd volgde daarop de Troonrede, door Keizer Napoleon bij de opening van het wetgevend Ligchaam uitgesproken. Aan dit staatsstuk kan men duidelijk zien dat de Keizer verlegen was met de wijze, waarop hij in het grootst aantal woorden het minst mogelijke, dat den waren staat van zaken zou doen kennen, zeggen zou. Terwijl van de hoop op het behoud van den vrede, met groote woorden wordt gewaagd, vindt men er omtrent de eigenlijke *question brulante* niet de minste opheldering. Ook omtrent dit staatsstuk heerscht het meest mogelijk geschil van gevoelen, en hierbij komt vooral het oordeel in aanmerking van de Engelsche pers als de onafhankelijke pers bij uitnemendheid. De Ministerieele *Morning Herald* en *Chronicle* beschouwden die gunstig en achtten den vrede thans zoo goed als zeker. De *Times* was van hetzelfde gevoelen. De liberale *Daily News* en *Advertiser* achtten de troonrede voor verschillende uitlegging vatbaar. De *Morning-Post*, die zoo als men weet, als kampioen voor de zaak van Italie is opgetreden, kwam na de troonrede tot de conclusie, dat Keizer Napoleon vastelijk besloten heeft, hervormingen in Italie te doen invoeren. Welligt staat hiermede in verband hetgeen van eene andere zijde gemeld werd, namelijk, dat Oostenrijk zich bereidwillig verklaard heeft, om met de Fransche regering in onderhandeling te treden, ten einde zoo mogelijk, door minnelijke schikking het daarheen te leiden, dat in den Pauselijken Staat het een of ander op den weg der hervorming tot stand gebragt werd. De Fransche beurs echter nam de troonrede in ongunstigen zin op, welk voorbeeld weldra door de andere beurzen werd gevolgd, ofschoon in de laatste dagen der week de openbare meening zich meer gerust scheen te stellen.

Voor ongerustheid scheen dan ook meer dan eene reden te bestaan. Oostenrijk en Sardinie openden beide eene leening, die in verband staan met de krijgstoerustingen dier staten, ofschoon de weinige deelneming, tot dus ver aan die leeningen genomen, een gelukkig bewijs is, dat Europa zelf het behoud van den vrede verlangt. Het ontbreekt te gelijker tijd ook niet aan andere verschijnselen van oorlog. Fransche regementen zijn uit Algerie op het leger van Lyon gedirigeerd, en de dagorder, bij die gelegenheid door den generaal Mac-Mahon uitgevaardigd, schijnt niet te bewijzen dat het hier alleen eene verandering van garnizoensdienst geldt. Van verschillende zijden worden tevens paarden opgekocht en geven de Duitsche bladen, in antwoord op het artikel van den *Constitutionel* eene sterkte op van 1,200,000 man, die de Duitsche Bond tegen April aanstaande des noods in het veld zou kunnen brengen. Dat Duitschland overigens niet meer gedrukt schijnt door de vrees voor een *eersten* Napoleon blijkt daaruit, dat die Duitsche dagbladen aanraden om in geval Frankrijk binnen Italie vallen mogt met 400,000 man regelregt naar Parijs op te trekken.

Te midden van dien gespannen toestand heeft de Koningin van Engeland op den 3n. Febr. het Parlement geopend met eene aanspraak, die naar ons voorkomt èn met eenige meerdere juistheid Engelands houding aantoont, èn door de aangekondigde maatregelen de vrees voor oorlog niet doet verminderen. Het voorname gewigt der Troonrede ligt in twee zinsneden. Vooreerst: «De aankweeking en bevestiging dezer ge-«voelens van vriendschap, tot onschendbare «handhaving der openbare verdragen en tot «medewerking, zoo ver Mijn invloed zich «uitstrekt, tot het behoud van den alge-«meenen vrede, zullen het voorwerp Mijner «voortdurende zorg zijn.» Hieruit blijkt, naar onze opvatting, dat Engeland pogingen doet om den algemeenen vrede te be waren, doch dat het — en dit is van veel gewigt — zich van zijnen invloed ten deze niet veel gevolg schijnt voor te stellen; doch dat in allen gevalle, — en dit is een tweede hoofdpunt, want, het kan, de *casus belli* worden — Engeland staat *op de onschendbare handhaving der openbare verdragen.* Naar het ons voorkomt eene ondubbelzinnige verklaring, dat Engeland niet zal toestaan ontrooving aan Oostenrijk van landen, waarvan de tractaten het bezit hebben gewaarborgd. Deze verklaring is welligt, uit het punt waaruit *wij* steeds de zaak beschouwd hebben, meer voordeelig aan het behoud van den vrede, dan men oppervlakkig denkt; daar het te betwijfelen valt of Frankrijk en Sardinie den oorlog willen wagen, indien Engeland zich niet neutraal verklaart.

Deze tweede zinsnede, die opmerking verdient, luidt aldus: «De algemeene in-«voering van stoomvermogen bij onze oor-«logsvloot zal eene *tijdelijke* vermeerdering «van uitgaven noodzakelijk, tot den aan-«bouw van Britsche schepen maken, maar Ik «ben overtuigd, dat gij volgaarne zult toestaan «*al de sommen*, welke gevorderd worden «voor eene zaak van zoo veel gewigt, als «de handhaving der zeemagt van dit land.» Onder een bedekt middel wordt hier versterking en uitbreiding der oorlogsvloot aangekondigd en, met het oog op de woorden «*al de sommen*» niet in geringe mate. De noodzakelijkheid, om zich voor te bereiden tot den oorlog, wordt gevoeld, doch men bedekt de aanleiding onder het voorwendsel van de algemeene invoering van stoomvermogen.

De debatten, overigens: die in het Parlement zullen ontstaan bij de discussien over het antwoord op de Troonrede, zullen over den algemeenen toestand en Engelands houding meer licht gaan verspreiden, en op dit oogenblik verklaarde zich Lord Palmerston reeds tegen elken aanval op Oostenrijks bezittingen in Italie, en werd daarin door den algemeenen bijval ondersteund.

Er is door de Hollandsche regering eene wet in gereedheid gebragt betreffende de kwestie der slavernij, in hare Indische Kolonien. Het kennelijke doel daarvan is

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XIII.

Mevrouw Muir, eene beminnelijke jonge vrouw, ontving den vroegeren leerling haars echtgenoots met ongeveinsde minzaamheid en gastvrijheid. Zij had de geschiedenis hunner eerste kennismaking vernomen, en was aangenaam verrast dat de ruwe ongeletterde herdersknaap zulk een knap, wellevend en verstandig jongeling was geworden; en zijn verblijf gedurende een paar dagen onder haar gastvrij dak overtuigde haar dat de talenten van den jongen Schot niet altijd verborgen zouden blijven in den nederigen staat van tuinmansknecht. Zijn muzikaal talent was mede eene onverwachte bron van genot voor zijne vrienden; want hij had zijne fluit in zijn reiszak mede genomen; en iederen avond haalde hij die voor den dag om het gezelschap door zijne welluidende melodiën te verheugen.

„Wel, Archie! ge zijt een waar genie!" riep James uit, na aandachtig de uitvoering van een muziekstuk te hebben aangehoord.

„En wat gaat gij nu leeren? Wiskunde en algebra, onderstel ik? Ge wordt nog met der tijd een tweede Crichton, tot voortdurenden roem van Schotland!" Archie glimlachte, maar vertelde niet hoe deze afgetrokkene studiën een tijdlang zijne meest geliefkoosde uitspanningen geweest waren.

James Muir was niet weinig trotsch op zijne vrouw en zijn kind; en toen Archie zijn hart voor hem opende, en hem zeide welk eene leegte hij soms gevoelde, welke zelfs zijne geliefde boeken niet konden aanvullen, lachte hij, klopte hem op den rug, en zeide: „Gij zult u nooit gelukkig gevoelen, vóórdat gij een getrouwd man en huisvader zult zijn, Archie. Eene goede vrouw is het hoogste geluk voor het leven eens mans; maar ook: wees niet al te haastig; en denk aan het oude spreekwoord, verzint eer ge begint."

„Ja, ja, James," antwoordde Archie; „er komt tijds genoeg voor zulke gedachten; en zoo als het oude liedje zegt: ik ben nog veel te jong om al te trouwen. Ik zal ook zoo ligt niet iemand vinden, die voor mij geschikt is."

De dag brak spoedig aan waarop Archie zijne reis naar het zuiden moest vervolgen; van beide kanten scheidde men met opregt leedwezen, doch James Muir beloofde Archie om hem, indien alles goed ging, den volgenden zomer eens te komen opzoeken. Eene jonge ongehuwde zuster van mevrouw Muir, die verscheidene maanden bij hem gelogeerd had, zeide het minst, maar gevoelde misschien het meest, toen de aangename vriendenkring na eenige dagen van hoogst genoegelijk zamen-zijn werd verbroken. Zeker is het dat bij het vaarwel hare wang bleeker was dan gewoonlijk, en dat een traan haar helder bruin oog verduisterde, dat, om de waarheid te zeggen, jegens haren nieuwen kennis vriendelijker geweest was dan anders.

In de stad aangekomen welke Mr. Donaldson hem verzocht had te bezoeken, vond de onderzoekende geest van onzen held overvloedige bronnen van genot en onderrigting. Daar het eene zeehaven was, waren er dokken en schepen te bezigtigen; en op korten afstand langs het strand waren zonderlinge en verbazende getuigenissen van de kracht des oceaans, in den vorm van gewelfde grotten, van ontzaggelijken omvang uitgehold en gegraven in de stevige rotsen door de onophoudelijke werking der rustelooze golven.

Een paar dagen na zijne aankomst zou er eene soort van tentoonstelling van bloemen (waarschijnlijk eene der eerste feesten van dien aard) plaats hebben in het nieuwe stadhuis, als een gedeelte van de plegtigheid ter inwijding van dat gebouw. Natuurlijk moest deze gevolgd worden door een prachtig diner; maar het eerste alleen boezemde Archie eene levendige belangstelling in; hij ging er heen als kenner en liefhebber, en bevond zich aldaar, zeker wel eenigzins tot zijne verwondering, te midden van een aanzienlijk en uitgelezen gezelschap. Het bleek dat de personen, aan welke hij aanbevelingsbrieven van zijne meesters had medegebragt, tot de voornaamste bevorderaars en bestuurders der bloemententoonstelling behoorden; zij bewezen hem veel beleefdheid, maakten hem op velerlei zaken opmerkzaam, toonden hem de uitkomsten hunner proefnemingen, maar hoorden ook met belangstelling naar de opmerkingen en mededeelingen die de jonge hovenier hun deed.

Terwijl hij vervolgens de groote en prachtige zaal doorwandelde, werd zijne aandacht bijzonder getrokken door een eerwaardig heer, die in kleeding en houding een geestelijke scheen te zijn. Zijn zilvergrijs haar hing los en golvend over zijnen zwarten rokskraag, en lag dun en spaarzaam op zijn blank breed voorhoofd, waarop verstand en goedhartigheid te lezen stonden. Hij leunde op den arm eener dame, die verscheidene jaren jonger was, maar wier verzacht beeld zijner eigene gelaatstrekken hunne bloedverwantschap te kennen gaf. Hij bezag met ligt bespeurbare belangstelling den rijken voorraad van bloemen en gewassen, maar bewonderde toch met bijzondere voorliefde eene fraaije verzameling heideplanten (Ecrias, zoo als de bloemisten ze noemen); eenige woorden die hij tot zijne dochter sprak, bereikten Archie's oor en boeiden zijne aandacht.

„Zie eens Katie, welk eene bevallige groep van onze gewone bergheide! Hoe vele prachtige bloemen ook hier ons oog verrukken, voor u en mij hebben deze eenvoudige kinderen der natuur eene onwederstaanbare aantrekkelijkheid; geene plant herinnert mij zoo zeer vroegere genietingen, geene treft zoo zeer de heilige snaar van huisselijke herinnering, als die dierbare bergheide. En gij kent immers dat gedichtje nog wel dat gij vroeger zoo dikwijls op de lippen hadt;

„Hoe lieflijk bloeit gij in 't verborgen,
Gij nederig kruid der barre hei;
Hoe praalt de dauwdrop van den morgen,
Op 't kleine bloempje van de wei.
Al staat ge laag voor 't oog der aarde,
Toch slaat des Heeren oog u ga,
Hij die u opkweekte en bewaarde
En tooide in volheid van genâe;
De Heer, die roos en lelie kleedt,
De teedere heibloem niet vergeet.

Een traan stond in het oog van den eerwaardigen spreker, wiens Schotsch accent onmiskenbaar was in zijne beschaafde taal. Hij verliet een oogenblik later de zaal, maar niet zonder een blik geslagen te hebben op het geestige gelaat van Archie, stralende van een met het zijne verwant gevoel. „Dat is een landsman van mij, of ik zou mij zeer vergissen." was zijne fluisterende opmerking, terwijl zij nogmaals naar den vreemdeling keken, en toen de zaal verlieten.

Toen Archie een uur later eenzaam naar zijne herberg wandelde, zweefde de gestalte van den ouden man nog voor zijne verbeelding, en de dichtregelen, die deze met zoo veel gevoel gesproken had, klonken hem nog betooverend in het oor

(*Wordt vervolgd.*)

het kwaad uit te roeijen, doch luidens de volgende mededeeling is de voorgestelde wijze niet slechts dubbelzinnig, maar wordt elke liberaliteit die daarbij ook heerschen moge, voornamelijk ten koste van den planter uitgeoefend!' Mijn Heer, — Daar de Vereeniging tegen de slavernij een geschikt onderwerp schijnt noodig te hebben, om hare energie bezig te houden, verzoek ik u mij te veroorloven harer aandacht aan te bevelen den zeer buitengewonen maatregel tot afschaffing der slavernij in de Hollandsche West-Indische bezittingen, welke het Hollandsche Gouvernement, gesteund door de partij, die door de Vereeniging wordt vertegenwoordigd, nu gewaagd heeft aan de Staten Generaal voor te stellen. Het is mij niet bewust dat deze maatregel voor als nog in eenig Engelsch dagblad is vermeld, ofschoon Engelsche belangen daarbij diep betrokken zijn.

«De voorgestelde wet is een meesterstuk van Hollandsche slowheid en een naauwkeurig onderzoek leidt tot de ontdekking dat zij bestemd is doeleinden te verwezenlijken zoo na mogelijk aan het tegenovergestelde van het te kennen gegeven oogmerk. Door listig beraamde bepalingen maakt zij het gebiedend dat de eigenaren hunne plantagien voor een nietsbeduidend bedrag aan den staat afstaan. Daarna geeft zij aan de koloniale administratie de magt om de bestaande slavenbevolking in groepen te vereenigen welke bestendig aan de Gouvernements plantagien zullen verbonden worden, welke met den onwillekeurigen arbeid dier ploegen of groepen, alsdan verkocht of verhuurd zullen worden aan den hoogsten bieder. *Kortom*, de wet stelt in de plaats van de nu bestaande erkende slavernij een ander stelsel van gedwongen arbeid meer zedeloos, en dat gewis blijken zal minder menschelijk te zijn, dan dat, hetwelk men daarmede beoogt te vervangen.

«Doch het treffendste kenmerk dezer wet is, dat terwijl zij aan het regtmatige eener *schadeloosstelling* toegeeft en daarvoor zorg draagt (hoewel slechts voor de helft der som, welke door Engeland aan de Hollansche planters in Berbice is toegekend), zij twee derde van het Compensatie geld hetwelk *bevorens hijpotheken en onkosten gekweten* kunnen worden practisch het gansche zuivere saldo zal uitmaken — ter zijde laat voor de oprigting eener Gouvernements Bank te Paramaribo. Deze gedwongen aanwending van den eigendom van particuliere ingezetenen tot een speculatief doel is weligt, zonder weergâ in de moderne wetgeving. En, men lette er wel op, de regering stelt niet voor om op eenigerlei wijze de zekerheid te waarborgen van het kapitaal, dat deze wet de planters dwingen zoude aan te nemen voor hun eigendom, welke aldus op de beurs te Amsterdam, alwaar het bedriegelijke karakter van dezen maatregel ten volle begrepen wordt, als van geene waarde wordt gehouden.

«Dit alles wordt nu gedaan onder dekmantel eener hevige en blinde anti-slavernij beweging, welke het Gouvernement tot voordeel gebruikt door de planters te berooven, waarvan menige Engelschen zijn, de afkomelingen van de Kolonisten toen de kolonie Suriname eene Engelschen slavenbezitting was, en door te gelijkertijd het stelsel der slavernij, hetwelk het voorgeeft af te schaffen *in kracht* te houden. In een woord, de voorgestelde wet is, in plaats van een einde te maken aan de slavernij, ontworpen met het doel tot derzelver instandhouding, en in stede van de planters schadeloos te stellen confiskeert zij hunne slaven en plantagien voor den staat. Laat de Anti Slavernij Vereeniging hier op haar oog vestigen.

Ik ben, Mijnheer, enz.
Vrije arbeid.»

31 *Januarij*.

INGEZONDEN.

Van de *Royal Gazette* 12 Februarij ontleenen wij het volgende:

In het *Surinaamsch Weekblad* komt voor, dat bij eene Zitting van de Staten Generaal in Holland, den 16 December ll. de questie van de emancipatie der Slaven in de Hollandsche Kolonien in overweging was genomen. De Minister van Kolonien gaf te kennen dat staande de deliberatien van het Wetgevend ligchaam over de emancipatie, geen voordragt zoude gedaan worden omtrent het nemen van voorbereidende maatregelen. Om verscheidene redenen kon hij de Immigratie van China niet aanbevelen daar de proef door den invoer van 500 Chinezen mislukt is, en zijne hoop voor Suriname na de afschaffing der Slavernij berustte op het goed gedrag der geemancipeerde slavenbevolking. Er zou echter met den Gouverneur Generaal van Indien onderhandelingen worden aangeknoopt ter aansporing van arbeiders om vrijwilliglijk met hunne familien van Java naar Suriname te immigreren.

Het was ons niet bekend dat eene dusdanige proef als die van invoer van Chinezen door eene naburige hollandsche kolonie was gemaakt, doch als het zoo is, dan is het toch nog al te verwonderen dat het mislukt is, daar, van al wat wij hebben kunnen vernemen, het omgekeerde in deze kolonie plaats heeft gehad. Aantallen van hen zijn hier aangebragt en dat hun invoer voordeelig is geweest, is klaarblijkelijk door de omstandigheid dat wij nu trachten zooveel van hen als wij kunnen, te verkrijgen. — Zij zijn niet alleen bruikbaar en gezond, doch zeer nijverig en leven veel beter dan eenige andere klasse van Immigranten, en zoo zij al niet zoo spaarzaam zijn als anderen, is zulks toe te schrijven aan hunne neiging tot het spel; — dit is eene zedelijke kwaal, hetwelk aan hunne goede hoedanigheden als arbeiders niets afdoet; — inderdaad, zij zijn over het geheel, zoo als wij vernemen van hunne huurders, en in het bijzonder van eenen die omstreeks 300 hunner onder zijn beheer heeft, beter dan Koelies, Portugezen of Afrikanen.— Zoo zij, met onvoldoende pogingen tot dusverre gedaan, waardoor, als wij wel veronderstellen, slechts de slechtsten hier gezonden zijn *zoo* voldoende beantwoord hebben, dan is het wel daaruit te besluiten dat wanneer vrouwen met de mannen worden ingevoerd, en door eenen ijverigen agent die hunne Immigratie bewerkstelligt, wij eene zeer schatbare vermeerdering onzer arbeidende bevolking verkrijgen zullen:— het ware te wenschen dat wij 20 à 50,000 hunner konden krijgen en dan nog met bijvoeging van Koelies, Afrikanen gedurende nog vele jaren, toch nog zoude die toevoer van arbeid zeer te kort vallen aan den aanvraag.— Indien de Secretaris van Staat der Hollandsche Kolonien zijne hoop of hare voorspoed vestigt op den arbeid welke verkregen moet worden van geëmancipeerde slaven, vreezen wij dat hij leunt op een gebroken staf.— Laat hem zijn blikken slaan op onze Kolonien, en, zoo duidelijk spreken daadzaken voor zich zelven, hij zal zien dat alle zulke verwachtingen van zijnen kant geheel in rook vervliegen zullen. Sedert de emancipatie heeft deze Kolonie duizenden en tien duizenden ponden sterling besteed tot den aanvoer van Immigranten, en toch bestaat er nog te vele redenen om te vreezen dat, voor nog vele jaren voor den aanvraag voor arbeiders niet naar behooren zal kunnen voorzien worden.

Berigten van de plantagien waarop Chinesche Immigranten werkzaam zijn, bevestigen over het algemeen, hetgeen onze naburen aan gehaald hebben omtrent deze arbeiders. Dat die invoer van Immigranten binnen deze volkplanting bijna geheel mislukt is, is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de omstandigheden die hier niet te beoordeelen vallen, alleenniglijk kan de vraag geopperd worden of Immigranten boven de 50 en 60 jaren wel ooit beantwoorden kunnen voor den veldarbeid? Ware het echter dat Immigratie op een beteren voet werd doorgezet en daarbij goede en krachtige wetsbepalingen werden gemaakt die den huurder zoowel als de zich verhuurende verbinden, voorzeker zou Suriname, die vele natuurlijke voordeelen boven Demerarij bezit, deze laatste zeer spoedig in bloei vooruitsnellen. — Eenige particulieren die sedert lang het plan gevormd hadden om Immigranten voor hunne eigene rekening in te voeren, worden daarvan teruggehouden door gebrek aan krachtige en voldoende wetsbepalingen, zoodat zij vreezen, bij den tegenwoordigen staat van zaken, zich geene arbeiders maar hunne meesters te zullen aanschaffen.

SPECTATOR.

In het laatste No. van dit *Weekblad* geven eenige belanghebbenden het verlangen te kennen naar brievenbestellers. Sedert lange jaren is de behoefte daaraan levendig gevoeld, en ontelbare malen openlijk besproken, en het is niet te betwijfelen, dat door zoodanige benoeming groote dienst aan het algemeen zoude bewezen worden; maar desniettemin zal het wenschelijk zijn, dat daarnede nog eenigen tijd wordt gewacht, want het is ons zeker niet te doen om zoodanige brievenbestellers, die de brieven eerst openen en lezen, en zelfs ontcijferen, wanneer ze in karakters zijn geschreven, en de schrijvers niet zeer snugger waren; maar om goede brievenbestellers vooral van eerlijke brievenbestellers, die de brieven dadelijk ongeschonden aan de adressen bezorgen, en, om zoodanigen te verkrijgen is de gelegenheid thans ons gunstig. Intusschen heldert de hemel op in het Oosten, en de oorzaken der verderfelijke miasmata, welke tot ons van daar zijn overgekomen, zijn weggeruimd. Ook hier vermindert de *influenza*, welke ook werkelijk genoeg onheils heeft gesticht, en er is veel hoop, dat die weldra geheel zal ophouden. Daarom nog een weinig geduld. Eerlang verrijst de zon, waarvoor al het ongedierte vlugten moet.

HEIL DEN KONING!

H.

CUM CRUCE SALUS.

Het devise is een Kruis
aan de linkerzijde een Leeuw
die op zijn linker achterpoot staat,
trachtende als klauteraar of op andere
wijze zijne kunsten uit te voeren.
Zoude dit ook op eenen Wapenschild zich voordoen?

Een ongeleerde.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. Winkels.

LXXVI.

Een hartelijke brief van den ouden Heer Furet *aan een oud* kolonist, *te 's Gravenhage.*

Suriname, 11 *Maart* 1859.

Waarde oude,

Uwe bejaarde ziel zal waarschijnlijk nu reeds, gelijk de mijne, zoodanig door de lotsomstandigheden *beslagen*, *gerezen* en als een goed doorbakte pannekoek *gaar* zijn geworden, dat zij geschiktheid verkregen heeft om de hongerige wereld onder de oogen te kunnen kijken; 't is zeker maar een eenvoudig geregt wat wij ter tafel kunnen brengen, en ik twijfel er niet aan of ieder *petit-maître* en ieder onbeschaamde *hoflijmer* trekt er zijn respective neus voor op, doch wat zorg, wij afgeleefde, oude, stramme mannetjes gevoelen daar zoo veel leed niet meer over als toen wij jong waren en het bloed bij iedere prikkeling naar hart en longen stroomde, om de geheele *machinerie* van ons hersenengestel in oproer te brengen, wij zijn te vreden met de zelfsvoldoening van alles te hebben aangewend, om onze gebakkenpannekoekjes de wereld regt smakelijk voor te disschen, en het plegtige voornemen te hebben genomen om haar te laten slikken, tot het laatste stukje toe.

Gij zult uit dit *Isis-Osiris* begin alreê begrijpen, dat ik de oude diep-geheimzinnige beeldspraak, niet vergeten ben, en dat ik nog even goed in de stad der hovelingen teregt zoude komen als vroeger.

Zie oude jongen, op onze jaren, beginnen wij weder even als de kinderen ons over de kleinste kleinigheden te verheugen en daardoor wordt onze slaapplodderige levenstoestand, uit het eentonig drommelen opgewekt, van groote zaken schrijf ik u dus niet, want van alles wat *alhier* zoo in het groot *gedaan* wordt, zullen, de vrienden ten uwent, u wel kennis geven en misschien nog eenige noodzakelijke uitleggingen op de koop toe er bijvoegen; doch valt alhier eene lieve kleinigheid voor dat echter zelden gebeurt, en veel gelijkenis heeft, met de komeet van Donati, die men in een paar eeuwen éêns ziet, dan gevoelt mijn hart behoefte om daar in ronddansende gevoelens voor u uit te storten, — en dus ter zake oudje!

Gij weet hoe ik mij steeds verdiepte in wezentlijke *lectuur*, en hoe ik het mij van mijne jeugd at tot eene gewoonte stelde zulks dagelijks tot oefening voort te zetten; zoo greep ik gisteren morgen, nog suisenbollende van slaapdronkenheid N. Beets *„Navolgingen van Lord* Byron*"* en opende het lieve boekske bij Lara Canto II 1 alwaar de Dichter aanvangt

Night *wanes the vapours round the mountains curl'd*
Melt into morn, and light awakes the world.

Maar laat ik u liever en voor mij gemakkelijker de navolging van Beets opdisschen.

De nacht verdwijnt, de mist die berg en woudt omhult
Versmelt in 't morgenrood dat de oosterkim verguldt;
't Licht wekt de wereld uit haar slaap,
„Een ander heden *gaat op".*

Daar sprak Byron tot mijne ziel, oudje, „ja" zeide ik al kugchende *„ja er gaat waarlijk een licht van onpartijdige waarheid op en spoedig, hoop ik, zal de wereld* hier *gewekt worden."* — Schoone gedachten! . . . en toch ontglipte mijn borst eene zucht bij de vraag: *„Zal, als het* morgen *wordt, al het afschuwlijke nachtgespuis, al het walgelijke ongedierte, wat hier zoo om ons kruipt, dan ook voor het lichtend* heden, *in hunne krochten terug trekken en onschadelijk zijn gemaakt?"* en er volgde al weer een diepe zucht.— Ik dacht verder en dit denken, vlocht gevolgtrekkingen aan elkander, en de gevolgtrekkingen vormden duidelijke beelden van een *philosophisch* karakter.

„Waarom, vroeg ik „heeft over het algemeen, de mensch zoo weinig zelfstandigheid in zijn denken, dat, hij hoogst moeijelijk geregeld, langs een vastgesponnen lijn kan blijven voort denken? is het daarom misschien dat zoo velen, zich zorgeloos smoordronken drinken aan het genietend heden en niet *willen* of kunnen opmerken, dat, dat heden niet anders is dan een lekker gebakken *pruimenbroodje*, hetwelk door de gu'zige toekomst zal worden opgegeten, kijken die arme domme schepselen dan nooit om zich heen, en zien zij dan niet, dat altijd voortstrevend woelen en zamenvlechten van stof en beweging, waar uit onophoudelijke verandering ontstaat.

„Heden rijk,"
„Morgen is 't slijk."

O! mogten zij toch in een verloren oogenblikje, eens ernstig berekenen hoe ver het heden in de zwangerschap van de toekomst staat, hoe zoude zij teregt de heerlijke woorden van Byron vatten, die hij in zijne Lara aldus uit:

„Ja roep dan in uw waan met opgetrokken slapen
En fiere blikken uit: „'t werd al om mij geschapen.—
Zie vrolijk om u, of 't mag heden *nog gedien,*
De morgenstond genaakt, waarvan gij niets zult zien;
En wien uw doodsmaar wee en rouw in 't hart moog brengen
Noch aard noch hemel zal om u een traantje plengen;
Geen wolkje dat om u, de lucht betrekken zal,
Geen blad zal dorren, en geen windtj' u ten gevall'
Een zuchtje slaken.— Maar de worm uw graf beslagen,
En levende in uw dood, het rottend rif doorknagen
Dat d'aard zal meten waar ge in nedersinkt."—

Och! dat die woorden weerklank vonden in de ziel van zoo menig misleide *groote*, opdat niet eenmaal hun atmattende slaap, afgrijselijk gestoord worde, door droomen, die, martelen zullen, niet zoo zeer om de gevolgen der begane daden, maar om de grievende, gevoelens van beleedigde trots, en voor de wereld die altijd bedrogen heeft, te moeten verklaren. *„Door alles om mij, liet ik mij, nog onnoozeler dan een kind; bedriegen!"*

Zie oudje! Byrons Lara trof mij dien morgen bijzonder, het eene beeld verdrong het andere, en nu sprong er een vóór, dat mij bij het opléttend beschouwen, ziels-bedroefd maakte.

Ik zag een graf, waar liefde fortuin en rang de schoonste versierselen aan hadden toegebragt, dat heilige plekje grouds was in ons vaderland, en besloot in zich de asch van een wereld groote, die *naam*, *fortuin* en *rang* had getorscht, onder voortdurende misleiding zijner vleijers. — Aan de grenzen van het leven moest hij, met de erkenning van bedrogen te zijn, alle magt afleggen en tot die ruste gaan, waaraan ieder schepsel een deel zal nemen.— Wat is sterven? . . . — Ja! sterven is veel, wanneer de vader kinderen nalaat, die *misschien* de vruchten zullen oogsten, door den vader geplant. — Om dat graf stonden bedroefde weezen; in eene diep betreurenswaardige houding, en hun angstig gesnik vormde een smartelijke echo over dat vaderlijk graf.— Waarom biggelde die ziele tranen, zoo langzaam van uit de oogen, over de wangen, tot diep in het graf des slapenden? . . . Omdat bij den laatsten snik des vaders elke invloed voor zijne nagelatene betrekkingen verdwenen was, omdat de wereld geene achting wilde toonen aan de kinderen van *hem*, die steeds het *edele* vertrapte en het *lage* en *gemeene* aankleefde en ophief, de arme weezen, zonen en dochters, werden om hun fatsoenlijken naam en afkomst vernederd, verguisd en moesten plaats maken voor anderen ver beneden hun, en het was mij als hoorde ik eene stem, die vreeselijk op deze stille plek klonk, en die doordrong tot in het mergeloos gebeente des dooden: „Zoo moet het nageslacht lijden, voor de veilen van het voorgeslacht."

Dat gezigt drukte mij zwaar, ik had zoo in mijn leven wel eens omstandigheden gezien die volmaakt passend waren op dit gewekt hersenenbeeld, maar gelukkig wisselde door eene aangename keerzijde, dit mij droevig gezigt zich spoedig af.

Ik werd aan het ontbijt geroepen, en toen ik stramme, oude man, al strompelende en kugchende naar de ontbijttafel was gekomen, vond ik, naast mijn kopje thee en mijne twee zacht gekookte eitjes (*waar mijne vrouw zich*

ijselijk veel illusiën van maakt), ook de *Courant* van 10 *Maart* 1859. Ik zette mijn bril op en het eerste wat ik las, verheugde mijne ziel. Het was eene resolutie die bekend maakte, dat op magtiging van Z. M. onzen geëerbiedigden koning, de geachte Heer F. P. KAMERLING zijn vroeger *alhier* verkregen ontslag *moest* beschouwd worden als EERVOL.

Ik was verheugd voor dien braven jongeling en hoogst achtingswaardige familie, maar ik was ook om mijzelven verheugd. Het vroegere ontslag dat die Heer kreeg, wordt alhier in de kolonie als een *eerloos* ontslag beschouwd, ofschoon in dit geval geen een fatsoenlijk inwoner, er een oogenblik aan twijfelde of eene noodlottige vergissing kon alleen de oorzaak zijn van zulk een uitslag. Ik arme ziel, dacht zoo bij mijn zelven dat het toch ook wel iets anders kon wezen en mette mij af met eene menigte vragen, „heeft de arme jongen zich ook schuldig gemaakt aan scheuding van vertrouwen? — Heeft hij ook mogelijk een kast opengebroken en met wat al te lange vingers er in roudgereisd? — Heeft hij ook door de laagste intrigues menschen en geheele familiën ongelukkig gemaakt? — Heeft hij ook brieven opengebroken? Of zich mogelijk stukken weten eigen te maken belangrijk voor het Nederlandsch Gouvernement, waarom men hem ten uiwent eenigzins ontziet? en nog wel houderd „heeft hij?" meer.

Gij ziet oudje dat ik door die gedachten, mij dan eens regt, onfatsoenlijk gedroeg, en wel duizendmaal de geheele beschaafde wereld *excuus* vraag, begrijp nu mijn blijdschap, al mijne twijfelende „heeft hij?" door zoo'n regt groote koninklijke magtiging te zien weggecijferd, (*tusschen twee haakjes* OUDE! *wat begrijpt men bij u in den* HAAG *met de uiting*: „MAGTIGING DES KONINGS?"—) en de zacht gekookte eitjes smaakten mij dien morgen wel eens zoo lekker.

Mijne vreugde hield hierbij niet op, neen bestel er borrelde eene meer innige liefde en sympatie in mijn hart op, voor onzen beminden *Koning* en zijn *Minister van Koloniën* JAN JACOB ROCHUSSEN. Ik verheugde mij in het vooruitzigt, dat Suriname's ingezetenen, ook met innige sympatie dien KONING zullen liefhebben en hun vertrouwen zullen voelen bevestigen, om als liefhebbende kinderen, zich bescheiden en openhartig tot dien Vader des Vaderlands te wenden, wanneer zij overtuigd zijn van de billijkheid en het regt hunner vragen.

Ik verheugde mij in het zoo edele gedrag onzes Landvoogds, die van die magtiging gebruik maakte, om zonder de *minste* omkleeding; de naar het schijnt vroeger ingeslopene schrijffout, terstond opentlijk te herstellen.

Bij deze vreugde hield mijn genoegen nog niet op, neen waarde oude kolonist! er wekte zich eene overtuiging in mijne ziel, dat het eindelijk *Licht* zal worden, en dat welhaast de koesterende stralen bij u outwikkeld, tot ons zullen komen, en dat de WAARHEID die na hier reeds zooveel tijd in een ouden wollen deken gewikkeld, aan de alledaagsche koorts lijdt, door sterkwerkende koortsmiddelen, uit de groote *Apotheek* te *'s Gravenhage* zal hersteld worden.

Naast deze laatste vreugd viel het beeld HEDEN in den modder en kroop het eenmaal WELHAAST op den voorgrond. Daar kwam zoo als BYRON zegt:

„Verandering in 't gezigt mijne droome,
de zwerver was alleen,
Verlaten van de wezens die hem korts Omringden;
Hij strekte aan vloek en trouweloosheid ten doel
Omringd van haat en afschuw. Daar was smart
In AL wat men hem aandeed; —

Zoude deze onwillekeurig opgekomene gedachte eene *profezij* zijn, geteeld uit de opgemerkte zonderlinge weefsels, welke in door elkander gevlochte draadjes, de onduidelijke nevelbeelden, helder op den schaduwachtigen grond uit doen komen? „kind!" zei ik tegen mijne vrouw, voel mijn pols eens? — Zij voelde en zeide, och vadertje, „ik tel er maar veertig!" „Vijf en vijftig, meen je kind?" — „neen heusch niet, het zijn er slechts veertig." — Zie oude brave kolonist dit griefde mij in de ziel en ik wond mij zelven zoodanig onder den uitroep van *„Een ander* HEDEN *gaat op!* — op, dat mijne Echtgenoote uitriep „beste! nu slaat hij negen en veertig!"

Zeg mij nu eens oude! is het u niet even zoo gegaan als mij, heeft uwe stille ernstige loopbaan u niet het duidelijk *zien* gemakkelijk gemaakt, liggen bij de meeste ontmoetingen met menschen niet terstond hunne karakters open en helder voor u? hebt ook gij de schoolmeesterachtige geschiktheid niet verkregen, om de streng saijet van het maatschappelijk leven, die erg in de war zit, bij het regte eind te pakken, en de draad tot een geregelde kluwe op te winden? en ondervind gij daarvoor niet het genoegen van door Mijnheer EZEL en SCHOBBEJAK en Mevrouw VERWAANDHEID en NIETSBEDUIDENHEID volgens hunne bescheidene manier te worden gehaat, en van lien die *allen* als gemeene straatjongens en meiden in de *draaischuitjes* meeloopen en tot hulde van iedereen prijstrekker om het hardst meeschreeuwen en dat bij elke verwisseling van *winnen* herhalen? en eindelijk oude is het u niet voorgekomen, wanneer de gunst des konings u gelegenheid schonk om eenige oogenblikken, de geparfumeerde *opkeer* van het hof in te ademen, aldaar gelijk een wereld in het klein, eene beklagenswaardige menigte te zien, die als eene dame op ver gevorderden leeftijd met eene *Crinoline* aan, veronderstellingen tot goede eigenschappen wenschte op te wekken, die nooit bestonden.

Ziet ge oude jongen! ik spreek zoo tot u, omdat ik uwe bescheidenheid ken en omdat ik het u durf mededeelen, dat door het aanhoudend schuren op de gepolijste plaat mijner *Illusiën*, zoo veel geel koper is voor den dag gekomen, dat ik de kleinste gedachten, die daaromtrent bij mij de wereld in wil, bij de geboorte den kop indruk; — geloof echter dat de staatkundige koorddansers die wij hier hebben welhaast dezelfde teleurstellingen zullen ondervinden, die wij oude lieden gehad hebben, ik twijfel dus niet beste oude kolonist! of binnen kort zien wij in *Natura* het geestige plaatje van ALEX. V. H. bewaarheid, waar een hoop hulpelooze knoeijers in het vak, van den steilen heuvel der grootheid afglijden, onder het vruchteloos geroep van:

„Houwe Kees! Houwe Miel — Houwe! houwe! houwe!" Hulpeloos zullen zij verdwijnen, in de walgelijke diepte hunner onbestendigheid, zij zullen door het publiek worden uitgefloten, gelijk *honden* en *apen* die in de uitvoering hunner aangeleerde kunstjes, flaters maakten.

En nu genoeg oude, van de *phantasien, droomen, smartvolle aandoeningen*, en het innig gesmaakt *genot* op den 10 Maart d. j. Van *ééne* genieting spreek ik u nog: des middags, liet ik mij een groot pokaal met ouden wijn inschenken, en volgens onze gewoonte zeide ik, *„God schenke de Koning heil en kracht, om het regt te beschermen en de waarheid te steunen!"* ik dronk met dubbel genot en dubbele liefde des konings heil, om de geschonken *magtiging*, toen nam ik de ledige pokaal en wierp hem verbrijzelend tegen den grond en zeide „zoo verga elke vijand van het regt der waarheid en het volksbelang, wie ook, en hoe gesteund ook, door fortuin en grootheid!"

En hiermede eindig ik beste vriend! u verzoekende mij toch elke belangrijke bijzonderheid, deze kolonie betreffende, ten spoedigste uit de stad der hovelingen mede te deelen.

Vaartwel
Uw jichtende vriend,
FURET.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 13n. dezer, de Engelsche stoomboot *Toro*, kapt. King, van Caijenne.

Idem, Z. M. korvet *Juno*, Kolonel Collot, d'Escurij, van Curaçao.

Den 14den, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman.

Den 16den, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. J. Hajenus. Beiden van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 14den, de Engelsche stoomboot *Toro*, kapt. King naar Demerarij.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 31n. Jan., *Josephina Bernhardina*, kapt. Bes.

Den 4n. Febr., *Suriname*, kapt. Reijntjes, met schade aan de verschansing.

Den 7den, *Cuba*, kapt. Eijlers.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

Bernardus, kapt. Puncke.

Juno, kapt. Roszberger.

TE CLIJDE GEARRIVEERD.

Den 10n. Febr., *Lady Matthiston*.

TE WATERFORD.

Den 10n. Febr., *Resolution*, kapt. Watts.

TE LIVERPOOL.

Den 6n. Febr., *Perseverance*, kapt. Wilson. Allen van hier.

VAN LIVERPOOL NAAR HERWAARTS VERTROKKEN.

Den 8sten, *Maese*, kapt. Burch.

*** De Eng. brik *William Sorlie*, kapt. Mac Kenzie, van Glasgow naar Suriname vertrokken, is den 26n. Januarij ll. op een zandbank te *Barra* (*Hebriden*) gestrand. Men hoopte indien het weder gunstig bleef, de lading te redden; doch vreesde, dat het schip, bij harden wind, geheel verloren zal zijn.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak. Sluit MORGEN.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J.H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: de Heeren V. Bartoccini, en J. van Praag.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 10 *Februarij* 1859.

SUIKER. Vast Surin. *f* 30 a *f* 35 de opinie voor het artikel blijft gunstig niettegenstaande de belangrijke uitbreiding van dat van beetwortel, hieruit moet opgemaakt worden dat de consumptie in den laatsten tijd aanmerkelijk vermeerderd is. De veiling der Handel Maatschappij is aangeslagen tegen 8 Maart e. k. en bestaat uit 57522 kanassers.

KOFFIJ. Prijshoudend java ordinair *f* 34 de veilingen der Handel Maatschappij tegen 30 Maart aanstaande duiden een bedrag aan van 433,000 balen; zeer waarschijnlijk zullen de verwacht wordende aanvoeren van Suriname eene gewenschte markt aantreffen.

KATOEN. *f* 34 a *f* 54.
RUM. *f* 12 a *f* 15.
ARROWROOT *f* 27.
TONCABOONEN. *f* 1½.
HOUT. Nominaal.
CACAO *f* 30 a *f* 32.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 14den, van Plant. *Rosenburg* 19 vaten a 11 cent.

Idem. Den 19den, van Plant. *Nieuworg* een zesde, 4 vaten *niet toegewezen*.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 15den tot den 19den Maart 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 15den, Petronella Rebbecca Timor, Echtgenoote van Antonie Gijsbertus de Boom, 28 jaren.

Den 16den, Louis Adolph Bäuffer, 16 jaren. en 2 maanden.

Idem, Karel Louis Constantijn Flow, 3 m.

Idem, Anna Elisabeth Graaf, dochter van Abraham Felix Graaf en Amarantha Françina de L'Isle, 3 maanden en 3 weken.

Den 17den, Gerhard Frederik Kelderman, 46 jaren.

Idem, Mariana van Viereck, 90 jaren n. g

Idem, Jacques Tribulet, .. jaren.

Idem, Hans Melchior Oslet, Echtgenoot van Johanna Catharina Eineda, 61 jaren.

Den 18den, Maria Johanna Magdalena Krans, 3 weken.

Idem, Jacobus Mierlo, 8 maanden.

Levenloos Geboren.

Den 17den, een kind van het Vrouwelijk geslacht van Johanna Susanna Colsoul.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Post-Kantoor.

Op *Morgen* den 21n. dezer, zullen de Mailpakketten des middags ten 12 ure worden gesloten en verzonden met de stoomboot *Vice Admiraal Rijk*.

Lijst der onafgehaalde brieven gedurende 1858.

F. J. Amij, E. Ames, J. E. Arons, E. H. Boon, G. Banks, E. Beaudrij, B, H. de Bel, F. Bockhorn, J. D. Bisbon, J. F. Bruin, J. C. Beauer, F. Bolhaus, Wed. A. Broeksch, G. Brarrij, F. Brandon, P. Bosch, M. Bins, M. F. Cruickshank, A. Champignon, P. Campbell, P. Couwman, E. Ceido, J. H. Crone, J. J. Comvalius, C. Dareij, L. Dureck, A. Dewerchen, K. Daij, J. H. Dijen, J. Deal, H. J. Duijts, H. J. Dubois, M. C. Emanuels, Sablika Evertz, E Echeziel, E. Eerens, J. Faber, M. Fareeij, A. Filiciete, R. Gerdon, E. Gefnaer, J. M. Garpinge, Wed. C. H. Gittez, F. Huiting, F. Högemann, C R. Harper, K. Heimans, B. Hipolitte, J. J. Jones, A. J. Jansen, J. K. Jansen, H. Wilde Kof, H. G. J. van Kempen, W. F. Krieger, S. Koopman, M. J. Keijzer, F. Kroplein, A. Klok, J. A. Kammel, J. C. Keun, L. J. Lindeboom, C. Mopes, M. E. van Lourens, F. J. Lamberton, S. Lijons, R. Lowe, F. de Legard, J. A. Muller, C. van Mencke, A. Mul, A. Mercier, Wed. J. C. Matile, C. J. Mac Gregor, W. C. van der Meij, J. Mair, W. R. Monsanto, J. Marshall, A. M. Nahar, J. de Noten, J. J. Nuijzel, A. van Hraag, J. M. Polak, J. E. Polak, E. Poula, O. F. Quartier, E. Reach, G. Riddle, M. M. Rijke, D. Ring, A. Rozenburg, R. Rozenberg, F. Schwensen, Slieker: P. H. Smith, J. Schoonenberg, C. van Stijnhard, H. Stroops, S. van Thol, H. J. Tamminga, H. van der Tuck, H. Temminck Jr., H. Udes, J. A. Uckerman, J. de Vries, A. M. de Vries, H. de Vries, B. Vredeman, J. Valk, F. Voerman, Wed. Weijjers, Mej. Wolff, J. Wornus, W. Watts, A. J. Wolff, J. Wijl, W. A. Ysel Jr., D. Zegveet.

Belasting op het Personeel.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat overeenkomstig art. 8 der Publicatie dd. 14 October 1850 (Gouvernements Blad No. 15), de lijst der aangeslagenen in de *belasting op het Personeel* ter inzage is liggende ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, dagelijks (behalve des Zondags) van den 21sten dezer tot en met den 11den April e. k., van des morgens *half negen* tot *elf* ure.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1859.

Transport.

Den 11n. Maart 1859. J. F. Vieira Executeur in den boedel van wijlen Johanna Frederica Vieira aan C. R. Berner, als gemagtigde van A. H. Kennade, van het Erf en daaropstaande Gebouwen aan de *Gravenstraat*, N. W. La. B No. 71, O. W. La. C No. 32.

Idem. D. J. Lobo voor zijne minderjarige kinderen Rachel, Aron en Abraham Jessurun Lobo, aan L. M. Dandlau voor haren minderjarigen zoon J. J. W. Ellis, van het Huis en Erf aan de *Burenstraat* N. W. La. D No. 122, O. W. La. No. 699.

Paramaribo, den 11 *Maart* 1859.

Den 15n. Maart 1859. A. Mac Donald in relatie als alleen overgebleven Executeur van den boedel A. Cruickshank, aan A. Dossé, van *de helft* in het Lot No. 6, gelegen aan de rivier *Nickerie*.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1859.

Den 18n. Maart 1859. N. Munts aan L. Ferrier, van de Erfen met de daaropstaande Gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, N. W. La. E. No. 223 en 224, O. W. La. D No. 473 en 474.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1859.

Surinaamsche Koloniale Bibliotheek.

Ter kennis van belanghebbenden wordt gebregt, dat de Verantwoordrekening dezer instelling, over het jaar 1858, gedurende de maand Maart in het locaal der bibliotheek ter inzage ligt.

De Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* geeft aan belanghebbenden kennis dat Mejufvrouw Barendina Roelandina Pauwelina Rookes, huisvrouw van Matthias Kool, op heden als *Stedelijke Vroedvrouw* is geadmitteerd.

Paramaribo, den 9 *Maart* 1859.

De Commissie van het Fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de *Nederlanden* te *Paramaribo*, heeft de eer ter kennis te brengen dat de Collecte dit jaar zal plaats hebben op Morgen den 21 dezer, met geslotene bussen aan de huizen der Ingezetenen, — en eene inteekingslijst —

Voorzegde Commissie beveelt het lot van zoovelen, verminkten van vroegere oorlogen, een aantal blinden, weduwen en wezen van gesneuvelden, aan hunne medemenschen dringend aan.

Paramaribo, den 19 *Maart* 1859.

De Commissie voornoemd,
DE NORMANDIE 's JACOB,
Luit. Kol.
BURGHGRAAF,
2e. Luit.

Schutterij van Paramaribo.

Het Aanslag Register der Contributie schuldigen over dit jaar, in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geïnformeerd, dat hetzelve van heden af tot en met den 26sten dezer maand, ten kantore van den Kwartiermeester ter inzage is liggende.

Paramaribo, den 19 *Maart* 1859.

ADVERTENTIËN.

CONCORDIA.

VERG.·. INSTALL.·. en INSTR.·. in den 1n. of LL.·. Gr.·. op MAANDAG den 28n. dezer, des avonds te *half zeven* uren *precies*. [ ]

Algemeene Vergadering van de meerderjarige mans ledematen der *Hervormde Christelijke Gemeente*, ter zake de rekening en verantwoording van de Kerkelijke Commissie en de keuze van een nieuw Bestuur, zal plaats vinden op ZONDAG den 27n. *Maart* e. k., in het Kerkgebouw der Gemeente des morgens na den afloop der Godsdienstoefening.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1859.

De Kerkelijke Commissie voor de Herv. Christelijke Eeredienst,
B. C. VAN DEN ENDE,
Secretaris.

NOVELLEN

door
C. VAN SCHAICK.

Opgedragen aan Zijne Excellentie den Gouverneur van *Suriname* C. P. SCHIMPF, Generaal Majoor, Adjudant des Konings in buitengewone dienst, kommandeur van 't Legioen van Eer, Ridder, enz., enz.

Uit te geven bij inteekening ad *f* 3 — ten voordeele der *Protestansche Surinaamsche Mettraij.*

Onder dezen titel en met dat doel heeft de ondergeteekende het voornemen ter perse te leggen eene verzameling SCHETSEN en VERHALEN, die bij hoopt en wenscht dat even gunstig onthaal mogen vinden, als zijne vroegere Werken—Het terrein waar hij zich op beweog is dat van 't volksleven, zoo als 't zich aan 't oog voordoet—bekeken van zijne licht en schaduwzijde.

De geldelijke voordeelen aan de Uitgave verbonden, staat hij zijnerzijds te eenenmale en geheel af aan onze Mettraij.

Ten einde de oplage eenigermate te kunnen regelen, heeft de Schrijver 't noodig geacht, eene Inteekenlijst aan te bieden, zoo hier, als in het moederland.

Bij de levering des Werks zal dadelijk over de gelden worden beschikt. Zullende het Werk, ter vermijding van noodelooze onkosten tevens voor kwitantie doorgaan.—

Het strekt den Schrijver tot groot genoegen, hierbij te mogen berigten, dat het onzen hooggeschatten en waardigen Gouverneur SCHIMPF wel heeft behaagd, de opdragt dezer NOVELLEN aan te nemen.

Om het doel, veroorlooft zich de Schrijver een beleefd en dringend beroep op de ondersteuning zijner medeburgers van wier gulle goedgevigheid hij sedert zeven jaren verblijf in de kolonie, zoo menig schitterend blijk heeft gezien.

De Inteekening staat open tot 15n. Mei e. k. bij den Boekhandelaar WINKELS te *Paramaribo.*

Paramaribo, den 14 *Maart* 1859.
VAN SCHAICK.

Het ARMBESTUUR der *Ned. Israël Gemeente*, heeft de eer te berigten, dat *twee prachtige* GESCHENKEN van H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses FREDERIK der Nederlanden, benevens een aantal VOORWERPEN bestemd voor de *Liefdadigheids- Loterij*, bij hetzelve ontvangen zijnde, in den loop dezer maand ter bezigtiging zullen worden gesteld, met kennisgeving tevens aan de geachte Dames die voornemens zijn om VOORWERPEN tot dat einde te zenden, dat de gelegenheid daartoe nog is opengesteld.

In naam van het Armbestuur voornoemd.
Het Lid en Secretaris,
E. SOESMAN.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 19 Maart 1859.

Ten verzoeke van EMMA OESDOM, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
(4124) E. A. VAN EMDEN.



HEDEN MORGEN omstreeks *vijf* ure, ontsliep na een onverwacht en kort ziekbed, mijne innig geliefde vrouw PETRONELLA REBECCA TIMOR, in den ouderdom van ruim 28 jaren; allen die haar gekend hebben zullen beseffen hoe groot en onherstelbaar mijn verlies is.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1859.
A. G. DE BOOM.
Algemeene en bijzondere kennisgeving. [ ]

VENDU

MORGEN om 9 ure ten huize van den Vendumeester *J. C. Gomperts.* ( )

[3944) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingsdag e. k. verkoopen:
Provisien, Stukgoederen, Vaatjes extra BOTER, eenige vaten OLIE, Extra ALE. — Alsmede de Nalatenschap van wijlen de Wed. H. HEIJMANS; — en *twee* Slaven.

Dingsdag den 22 Maart e. k. verkooping van Vaste Effecten ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ. [3945]

Over *zes* weken dag en datum nader te bepalen zullen publiekelijk worden verkocht:

De *ERVEN* en *GEBOUWEN* gelegen aan de *Wagwegstraat*, La. B. Nos. 102 en 103 en aan de *Dominestraat* La. G. No. 51.

Inmiddels zijn beide PERCEELEN *uit de hand te koop* en te bevragen bij (3946) J. E. SIMONS.

(3947) Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiekelijk worden verkocht:

Het *Huis* en *Erf* aan de *Klipsteenenstraat* La. A No. 247, aankomende Mevr. de Wed. J. G. KRAMER geb. BROUWER.

Alsmede: Welonderhoudene *MEUBELEN.*

Te Huur:

Een *TIMMERNEGER*.
Adres ter dezer Drukkerij. [3950]

Nieuwe *Aardappelen*,
Te bekomen bij
A. LEVI & Co. (3949,

[3948] Aangebragt per de *Pomona*:
Versche *O. I. RIJST* à 7 cts per pond.
En nog in voorraad;
Amerikaansche *PROVISIEN*, bij *Gebrs. van Praag.*

Pp. Planken, Wp. dito, HARPUIS, PIK, TEER, TERPENTIJN, SUIKERKALK in potten en puncheons, Vuur Klei, IJzer CEMENT. Rom. dito, 5 JAARS HUIDKOPER, SPIJKERS voor dito, Rond en Platijzer, IJzeren Hoepels, Spijkers, *Schoppen*, *Houweelen*, Geelh. en Dul Houwers, Amer. Valaxen. Dakleijen, Katoenzakkendoek, Zeildoek, Touwwerk van alle dikten, *HOEPELS*, etc.
Bij *Thomas Green.* (3952)

(3953) Op nieuw in Commissie ontvangen en verkrijgbaar bij D. BAëZA:
PAUILLAC, St. Emilion, Cote de Bourg. en andere Bordeaux WIJN per dozijn en damejeane, Versche ZALM, MAKREEL en KREEFTEN in 1 en 2 ponds blikken, SARDINES, LIKEUR, Muscaatwijn, Orgeade, Vermouth, Marasquino. Nougat, Vruchten op Brandewijn en Sap, CHAMPAGNE van JACQUESSON en FILS, Kinder Hooge en Lage STOELEN, 1 en 2 dm. W. P. PLANKEN, SPEK, Family VLEESCH, *BLOM*, *Grof ZOUT*, LAMPOLIE, Beurre de Bretagne in 5 en 10 ponds blikken, UIJEN à 20 ct. per ℔ en TODO-AXEN à *f* 3 per stuk.

Daar hij voornemens is tegen 1n. Mei aanstaande naar *Noord-Amerika* te vertrekken verzoekt hij *dringend* zijne DEBITEUREN hun verschuldigde vóór dien tijd te willen aanzuiveren, daar hij anders zonder verdere kennisgeving de nalatigen zal *vervolgen.*

10 mille echte BOLLETRIE CINGELS, 1½ duims *KOPIE* VLOER en BESLAG PLANKEN, alsook, STEENEN, KALK en CEMENT: te bekomen bij C. P. EMANUELS à KONTANT. [3956]

Vaste prijzen.
Alles à Contant.

E. A. J. VAN GOGH

geeft bij deze kennis dat hij zijn WINKEL heeft geopend, en bij hem verkrijgbaar is:
Galanterien, Bijouterien, PARFUMERIEN, SCHOOLBEHOEFTEN, *Sigaren*, Zakboekjes, Portefeuilles, en Sigarenkokers, Een fraai assortiment *Kinderwerkjes*, ROOMSCHE KERKBOEKEN, ENZ. ENZ. ENZ.

Eerstdaags te verwachten: Een groot assortiment Kantoorbehoeften. (3955)

Gebroeders Soesman, hebben per de *Martha Worthington* uit Amerika in consignatie ontvangen:
Bakkeljaauw.
MESS SPEK.
Prime dito.
Mess Vleesch.
¼ vaten FAMILY dito.
KAARSEN, van 6, 8, 10, 12, 14, 16 en 18.
ZEEP.
Per de *Satellite*, van Demerarij.
Extra O. I. RIJST.
Dito vaten *India Ale.*
Vaten geclarificeerde TRAAN OLIE.
Nog voorradig:
TIERCEN, VATEN en ¼ VATEN ZALM.
HARING.
S. F. BLOM.
Reuzel.
Engelsche ZEEP.
VATEN GROF ZOUT.
Vaten *Bladen Tabak.*
FIRE BRICKS.
Opregte *Havanah Sigaren*,
EN
Geassorteerde Engelsche *IJZERWAREN.* [3954]

De Pillen van Holloway geven verbazende uitkomsten in gevallen van roos. De heer W... Z... te Demerarij, was zeer onderhevig aan roos an deze huidontsteking had zich over zijn geheel ligchaam verspreid, en niettegenstaande bij menigvuldige geneesmiddelen had gebruikt vond hij geen baat. Eindelijk nam hij zijne toevlugt tot de zalf en pillen van Holloway, en het gevolg daarvan was, dat hij in weinig weken tijds geheel hersteld was. Dit geval heeft veel indruk verwekt.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. (3951)

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de »*ELIZA*" van den 4 tot den 30 APRIL 1859, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,		Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,	
den 4 April des morgens	8 uur.	den 5 April des morgens	7 uur.
14	8	15	7
23	8	24	7
Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,		Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,	
den 7 April des morgens	8 uur.	den 8 April des morgens	7 uur.
17	8	18	7
29	8	30	7
Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,		Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,	
den 10 April des morgens	8 uur.	den 10 April des namiddags	2 uur
12	8	12 namiddags	2
20	8	21 morgens	11
26	8	26 namiddags	2
Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,		Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,	
den 11 April des morgens	8 uur.	den 11 April des namiddags	1 uur,
27	8	27	1

Paramaribo, den 19 *Maart* 1859.
H. LYON & Co.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.